I

(EÜ asutamislepingu / Euratomi asutamislepingu kohaselt vastu võetud aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

MÄÄRUSED

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1120/2009,

29. oktoober 2009,

millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) III jaotises sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrust (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003), [1] eriti selle artiklit 36, artikli 39 lõiget 2, artikli 41 lõiget 4, artikli 43 lõiget 3, artikli 57 lõiget 2, artikli 68 lõiget 7, artikli 69 lõike 6 esimese lõigu punkti a ja lõike 7 neljandat lõiku, artikli 71 lõike 6 teist lõiku ja lõiget 10 ning artikli 142 punkte c, d, f, g, h ja q ning artikleid 147 ja 148,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 21. aprilli 2004. aasta määrust (EÜ) nr 795/2004, millega kehtestatakse nõukogu määruses (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad talupidajate jaoks) [2] sätestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad, on oluliselt muudetud. Järgnevalt võeti vastu komisjoni 22. juuli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 639/2009, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 üksikasjalikud rakenduseeskirjad eritoetuste suhtes [3]. Kuna määruses (EÜ) nr 795/2004 on vaja teha täiendavaid muudatusi, on selguse mõttes asjakohane liita määrused (EÜ) nr 795/2004 ja (EÜ) nr 639/2009 ühtseks määruseks, mis hõlmab kõiki määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise üksikasjalikke rakenduseeskirju.

(2) Õiguskindluse ja selguse huvides on asjakohane sätestada teatavad mõisted. Lühikese raieringiga madalmetsa puhul on asjakohane lubada liikmesriikidel määratleda territooriumi jaoks klimaatiliste ja agronoomiliste omaduste poolest sobivad liigid.

(3) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 28 on sätestatud järgitavad miinimumnõuded, kuid artikli 28 lõike 1 esimese lõigu punkt b ei saa kohaldada põllumajandustootjate suhtes, kes teatavate tootmiskohustusega seotud kavade kohaselt saavad endiselt otsetoetusi, kuid kelle valduses ei ole ühtegi hektarit maad. Kõnealuse määruse IV jaotise 1. peatüki 10. jaos osutatud lamba- ja kitsetoetus või IV jaotise 1. peatüki 11. jaos osutatud veise- ja vasikalihatoetus on oma olemuselt sellised tootmiskohustusega seotud kavad. Kõnealused põllumajandustootjad on samas olukorras kui eriõigustega põllumajandustootjad ning kõnesolevate kavade täie tõhususe tagamiseks peaks neid seepärast määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõike 1 kohaldamisel kohtlema samamoodi kui eriõigustega põllumajandustootjaid.

(4) Toetusõiguste ühikuväärtuse arvutamise hõlbustamiseks tuleks sätestada selged eeskirjad arvude ümardamiseks ja võimaluse kohta, kuidas olemasolevaid toetusõigusi jagada juhul, kui toetusõigusega koos deklareeritava või üle antava maatüki suuruseks on kõigest murdosa hektarist, ning õiguste ja murdosade ühendamist hõlmavate eeskirjad kohta.

[1] ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.
[2] ELT L 141, 30.4.2004, lk 1.
[3] ELT L 191, 23.7.2009, lk 17.

(5) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 51 lõikega 1 on lubatud puu- ja köögiviljasektori ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimine edasi lükata. Kõnealuse edasilükkamise kohta tuleks kehtestada asjakohased eeskirjad. Eelkõige kõnealuse sätte kolmanda lõiguga on liikmesriikidel lubatud vaadata läbi nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 [1] artikli 68b kohaselt vastuvõetud otsus, et näha ette kiirem integreerimine ühtsesse otsemaksete kavasse. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 38 kohaselt on kõnealuse määruse artikli 51 lõike 1 kolmanda lõigu jõustumiseks vaja, et asjaomased maa-alad vastaksid ühtse otsemaksete kava tingimustele. Seepärast peaks liikmesriikidel olema võimalus määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 51 teise lõigu kohaselt tehtud otsus uuesti läbi vaadata.

(6) Riikliku reservi juhtimiseks tuleks kehtestada erisätted.

(7) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõigetes 2 ja 3 on sätestatud toetusõiguste valikuline jaotamine riiklikust reservist. On asjakohane sätestada eeskirjad selliselt jaotatavate toetusõiguste arvu ja väärtuse arvutamiseks. Võimaldamaks teatavat paindlikkust liikmesriikidele, kes suudavad ise kõige paremini hinnata iga selliseid meetmeid taotleva põllumajandustootja olukorda, ei peaks selliselt jaotatavate toetusõiguste maksimumarv ületama deklareeritud hektarite arvu ja selle arvu väärtus ei peaks ületama summat, mille liikmesriik kehtestab objektiivsete kriteeriumide alusel.

(8) Teatavatel tingimustel võib põllumajandustootjatel olla rohkem toetusõigusi kui neil on maad nende aktiveerimiseks, näiteks rendilepingu lõppemise tõttu, sh söödamaa ühiskasutamise puhul. Seetõttu tundub asjakohane sätestada põllumajandustootjale jätkuv toetuse tagamise mehhanism toetuse koondamise abil järelejäänud kättesaadavatele hektaritele. Selle mehhanismi kuritarvitamise vältimiseks tuleks siiski sätestada mõned mehhanismile juurdepääsu tingimused.

(9) Vastavalt määrusele (EÜ) nr 73/2009 uuendatakse riiklikku reservi kasutamata toetusõiguste arvel või valikuliselt toetusõiguste müügi kinnipidamise või toetuste täiendava tootmiskohustusest lahutamise puhul enne liikmesriigi kindlaksmääratud konkreetset kuupäeva toimunud müügi kinnipidamise teel. Seetõttu tuleb sätestada kuupäev, mille järel kasutamata toetusõigused kantakse tagasi riiklikku reservi.

(10) Kui kohaldatakse toetusõiguste müügi kinnipidamist, tuleks sätestada ja diferentseerida selle kohaldamise maksimaalsed protsendimäärad ja kriteeriumid, et võtta arvesse üleandmise liiki ja üleantava toetusõiguse liiki. Kõnealuste kinnipidamiste kohaldamise tulemuseks ei tohiks siiski olla toetusõiguste üleandmise oluline takistamine ega keelamine. Piirkondliku hübriidmudeli kohaldamisel ei tohiks kinnipidamine mõjutada mitte toetusõiguste piirkondlikku põhiväärtust, vaid üksnes ajalooliste võrdlussummadega seotud summasid.

(11) Riikliku reservi haldamise hõlbustamiseks on asjakohane sätestada riikliku reservi juhtimine piirkondlikul tasandil, välja arvatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõikes 2, kui see on asjakohane, ja kõnealuse määruse artikli 41 lõikes 4 osutatud juhtudel, kui liikmesriikidel on kohustus toetusõigused jaotada.

(12) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 33 lõikes 2 on sätestatud, et ühtse otsemaksete kava kohane toetus on põllumajandustootjatele kättesaadav toetusõiguste jaotamise või üleandmise teel. Et vältida sellise põllumajandusettevõtte juriidilise staatuse muutumist, mille puhul on püütud kõrvale hoida võrdlussummadega seotud põllumajandusettevõtte normaalse üleandmise eeskirjade kohaldamisest, tuleks kehtestada tingimused eeldatava pärandi või pärandi, ühinemiste ja jagunemiste jaoks.

(13) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 62 lõikes 3 on sätestatud, et põllumajandustootja uues liikmesriigis, milles on kehtestatud ühtne otsemaksete kava, võib maata toetusõigused üle anda üksnes pärast seda, kui ta on kasutanud vähemalt 80 % oma kõnealuse määruse artikli 34 kohastest toetusõigustest vähemalt ühe kalendriaasta jooksul. Enne ühtse otsemaksete kava kohaldamist toimunud maa üleandmise arvessevõtmiseks tuleb põllumajandusettevõtte või selle osa üleandmist koos tulevaste toetusõigustega käsitleda toetusõiguste kehtiva üleandmisena koos maaga määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 43 tähenduses, millele kohaldatakse teatavaid tingimusi, eelkõige seda, et toetusõiguste kehtestamist peaks taotlema müüja, kuivõrd kõnealuses määruses on sätestatud, et juurdepääs sellele toetuskavale on üksnes nendel, kes võrdlusperioodil on otsetoetust saanud.

(14) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõikega 4 on lubatud komisjonil määratleda eriolukorrad, mis õigustavad võrdlussummade kehtestamist teatavatele põllumajandustootjatele, kes olid sattunud olukorda, mis takistas neil võrdlusperioodil täielikult või osaliselt otsetoetusi saamast. Seetõttu on asjakohane loetleda need eriolukorrad ja sätestada eeskirjad, et vältida toetusõiguste erineva jaotamise kaudu toetuste samale põllumajandustootjale kumuleerumist, ilma et see piiraks komisjoni võimalust juhtumeid vastavalt vajadusele lisada. Lisaks sellele tuleks liikmesriikidele tagada paindlikkus jaotatava võrdlussumma kehtestamisel.

(15) Kui liikmesriik hõlmab vastavalt siseriiklikule õigusele või juurdunud praktikale pikaajalise rendi mõistega ka viieaastase rendi, on asjakohane lubada liikmesriikidel kohaldada seda lühemat tähtaega.

[1] ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.

(16) Kui põllumajandustootja jääb pensionile või sureb ja on ette näinud oma põllumajandusettevõtte või selle osa üleandmise pereliikmele või muule pärijale, kes kavatseb jätkata põllumajandustegevust selles ettevõttes, on asjakohane tagada, et põllumajandusettevõtte või selle osa üleandmine peres võiks hõlpsasti toimuda eelkõige juhul, kui üleantav maa oli võrdlusperioodil renditud kolmandale isikule, ilma et see piiraks pärija võimalust põllumajandustegevust jätkata.

(17) Põllumajandustootjad, kes on teinud investeeringuid, mille tulemuseks olnuks neile makstava otsetoetuste summa potentsiaalne kasv, kui ühtset otsemaksete kava poleks kehtestatud või vastav sektor oleks olnud tootmiskohustusega seotud, peaksid toetusõiguste jagamisest samuti kasu saama. Tuleks sätestada erieeskirjad toetusõiguste arvutamiseks juhul, kui põllumajandustootjal juba on toetusõigused või tal ei ole hektareid. Samades tingimustes jääksid põllumajandustootjad, kes ostsid või rentisid maad või osalesid riiklikes tootmise ümberkorraldamise kavades, mille eest võrdlusperioodil oleks määratud otsetoetust ühtse otsemaksete kava alusel, toetusõigustest ilma, kuigi nad omandasid maa või osalesid sellistes kavades selleks, et teostada põllumajandustegevust, mis edaspidi saaks siiski kasu teatavatest otsetoetustest. Seepärast on asjakohane sätestada toetusõiguste jaotamine sellistel juhtudel.

(18) Kava tõhusa haldamise huvides on asjakohane näha ette eeskirjad, millega hõlmatakse üleandmised ning võimaldatakse muuta toetusõigusi, eelkõige lubatakse ühendada murdosi.

(19) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõikes 1 on sätestatud, et liikmesriik võib otsustada, et toetusõigusi võib üle anda või kasutada üksnes sama piirkonna piires. Praktiliste probleemide vältimiseks tuleks sätestada erieeskirjad kahes või enamas piirkonnas asuvate põllumajandusettevõtete kohta.

(20) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 39 lubatakse kanepi tootmist teatavatel tingimustel. Vaja on kehtestada abikõlblike sortide loetelu, samuti sätestada nende sortide sertifitseerimine.

(21) Tuleks sätestada erieeskirjad loomapidamisühiku arvutamiseks eriõiguste kehtestamise korral veise-, vasika-, lamba- ja kitselihasektoris kehtestatud ümberarvestustabelile viitamisega.

(22) Kui liikmesriik otsustab kasutada ühtse otsemaksete kava piirkondade jaotamise võimalust, tuleks kehtestada erisätted, et hõlbustada kahes või enamas piirkonnas asuvate majandite puhul piirkondliku võrdlussumma arvutamist, samuti et tagada piirkondliku summa täielik jaotamine kava esimesel kohaldamisaastal. Mõningaid käesolevas määruses sätestatud tingimusi, eelkõige riikliku reservi moodustamise, toetusõiguste algse jaotuse ja toetusõiguste üleandmise kohta tuleks kohandada piirkondliku mudeli rakendamiseks.

(23) Täiendava tootmiskohustusest lahutamise tõttu tekkivatele konkreetsetele olukordadele erilahenduste leidmiseks tuleks luua ühine raamistik.

(24) Määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 5. peatükis on sätestatud põllumajandustootjatele makstav eritoetus. Kõnealuse peatüki rakendamiseks tuleks kehtestada üksikasjalikud eeskirjad.

(25) Vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõikele 6 on nõutav kooskõla kõnealuse artikli kohaselt makstava toetuse ning muude ühenduse meetmete või riigiabi vahenditest rahastatava toetuse vahel. Kavade nõuetekohase haldamise eesmärgil tuleks vältida samalaadsete meetmete topeltrahastamist nii eritoetuste kui ka muude ühenduse abikavade alusel. Eritoetuse rakendamise võimaluste mitmekesisusest tingituna peaksid kooskõla tagamise eest vastutama üldiselt liikmesriigid vastavalt otsusele, mille nad teevad eritoetusmeetmete rakendamiseks määruse (EÜ) nr 73/2009 raames ja käesoleva määruse tingimuste kohaselt.

(26) Kuna põllumajandustootjad peaksid õigusnorme alati järgima, ei peaks eritoetus olema hüvitis nende täitmise eest.

(27) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti i kohaselt võib eritoetust maksta seoses teatavate põllumajanduslike tootmisviisidega, mis on keskkonna kaitsmiseks või parandamiseks olulised. Selleks et jätta liikmesriikidele võimalus tegutseda omal äranägemisel ja samal ajal tagada meetmete hea haldamine, tuleks liikmesriikidele panna vastutus teatavate põllumajanduslike tootmisviiside määratlemise eest, kusjuures meetmed peaksid ikkagi olema ette nähtud keskkonna märkimisväärse ja mõõdetava kasu saamiseks.

(28) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti ii kohaselt võib eritoetust maksta seoses põllumajandustoodete kvaliteedi parandamisega. Liikmesriikide abistamiseks tuleks sätestada täidetavate tingimuste soovituslik loetelu.

(29) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti iii kohaselt võib eritoetust maksta seoses põllumajandustoodete turustamise parandamisega, mida on käsitletud kõnealuse määruse artikli 68 lõike 2 punktis c, milles nõutakse nõukogu 17. detsembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 3/2008 (põllumajandussaaduste ja toodete teavitamis- ja müügiedendusmeetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides) [1] artiklites 2–5 sätestatud toetusega seotud tingimuste täitmist. Asjakohane oleks täpsustada abikõlblike meetmete sisu ja komisjoni 5. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 501/2008 (milles sätestatakse

[1] ELT L 3, 5.1.2008, lk 1.

nõukogu määruse (EÜ) nr 3/2008 (põllumajandussaaduste ja -toodete teavitamis- ja müügiedendusmeetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides) üksikasjalikud rakendus-eeskirjad) ([1]) kohaldatavaid sätteid.

(30) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti iv kohaselt võib eritoetust maksta seoses loomade heaolu kõrgemate standardite järgimisega. Loomade heaolu kõrgemate standardite saavutamiseks tuleks liikmesriikidele panna vastutus sellise süsteemi kehtestamise eest, mille alusel on võimalik hinnata taotleja esitatud kavu, milles käsitletakse loomade heaolu eri aspekte.

(31) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti v kohaselt võib eritoetust maksta seoses teatava põllumajandustegevusega, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved. Artikli 68 lõike 2 punkti a kohaselt võib toetust anda eelkõige siis, kui komisjon on selle heaks kiitnud. Seepärast tuleks täpsustada üksikasjalik raamistik, mida liikmesriigid peavad järgima toetuse maksmiseks abikõlblikkuse kriteeriumide kehtestamisel. Tuleks kehtestada ka meetmest teatamise ning selle komisjonipoolse hindamise ja heakskiitmise menetlus.

(32) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti b kohaselt võib eritoetust maksta, et aidata toime tulla ebasoodsate asjaoludega, mis mõjutavad põllumajandustootjaid majanduslikult vähem kaitstud või keskkonnatundlikes piirkondades või majanduslikult vähem kaitstud liiki põllumajandustootmist samades sektorites. Et jätta liikmesriikidele tegutsemisruumi ning tagada meetmete hea haldamine, tuleks liikmesriikidele panna vastutus abikõlblike põllumajanduslike tootmispiirkondade ja/või tootmisliikide ning neile vastavate tasemete määratlemise eest. Turumoonutuste vältimiseks ei peaks maksed siiski sõltuma turuhindade kõikumisest või olema samaväärsed hinnavahetoetuste süsteemiga, mille alusel liikmesriikide poolt põllumajandustootjatele makstav omamaine põllumajandustoetus põhineb taotlushinna ja omamaise turuhinna vahel.

(33) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti c kohaselt võib eritoetust maksta piirkondades, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme tagamaks, et maa kasutamisest ei loobuta ja/või et aidata põllumajandustootjatel toime tulla kõnealuste piirkondade ebasoodsate asjaoludega. Eelkõige tuleks sätestada võrdlussummad abikõlbliku põllumajandustootja kohta, toetusõiguste jaotamine, nende väärtuste suurendamise arvutamine ja liikmesriikide poolt kavade kontrollimine, kusjuures kõnealused sätted peaksid ühtsuse huvides järgima sätteid, milles käsitletakse riiklikust reservist jaotamist.

(34) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti d kohaselt võib eritoetust maksta saagi, loomade ja taimede kindlustusmaksete toetamise vormis. Tuleks kehtestada miinimumraamistik, mille alusel peaksid liikmesriigid vastavalt siseriiklikele õigusaktidele sätestama eeskirjad, milles määratletakse saagi, loomade ja taimede kindlustusmakseteks antava rahalise toetuse eraldamise viis, et tagada toetuste jäämine asjakohasele tasemele, tagades samal ajal põllumajandustootjate huvide kindlustamise.

(35) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis e on üksikasjalikult sätestatud eritoetus põllumajandustootjatele, eesmärgiga ühisfondide abil hüvitada teatavad majanduslikud kahjud taime- ja loomahaiguste ning keskkonnajuhtumite korral. Tuleks kehtestada miinimumraamistik, mille alusel peaksid liikmesriigid vastavalt siseriiklikele õigusaktidele sätestama eeskirjad, milles määratletakse ühisfondide abil rahalise toetuse organiseerimise viis, et tagada toetuste jäämine asjakohasele tasemele, tagades samal ajal põllumajandustootjate huvide kindlustamise.

(36) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 6 punktis a osutatud kogused peab komisjon arvutama vastavalt kõnealuse artikli lõikele 7. Seepärast tuleks iga liikmesriigi jaoks kindlaks määrata asjaomased summad ja komisjoni poolt kõnealuste summade läbivaatamisel kohaldatavad tingimused.

(37) Määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 46 on sätestatud, et liikmesriigid määratlevad piirkonnad kooskõlas objektiivsete kriteeriumidega ja kõnealuse määruse artiklis 47 on sätestatud, et liikmesriigid võivad asuda ühtset otsemaksete kava piirkondadeks jaotama nõuetekohaselt õigustatud juhtudel ja kooskõlas objektiivsete kriteeriumidega. Seepärast on asjakohane sätestada selliste kriteeriumide hindamiseks vajalike andmete ja info edastamine enne ettenähtud tähtaegu.

(38) Komisjonile teatamise tähtajad tuleks kindlaks määrata juhtudeks, kui liikmesriik otsustab kohaldada mis tahes võimalust, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõigetes 1 ja 2, artiklis 38, artikli 41 lõigetes 2–5, artikli 45 lõigetes 1 ja 3, artikli 46 lõigetes 1 ja 3, artikli 47 lõigetes 1–4, artiklis 49, artikli 51 lõikes 1, artikli 67 lõikes 1, artiklites 68–72 ja artiklis 136.

(39) Ühtse otsemaksete kava rakendamise hindamiseks on asjakohane kehtestada komisjoni ja liikmesriikide vahelise teabevahetuse üksikasjalikud eeskirjad ja tähtajad ning teavitada komisjoni maa-aladest, mille eest abi on makstud riiklikul ja, kui see on asjakohane, piirkondlikul tasandil.

(40) Seetõttu tuleks määrused (EÜ) nr 795/2004 ja (EÜ) nr 639/2009 kehtetuks tunnistada.

(41) Käesoleva määrusega ette nähtud meetmed on kooskõlas otsetoetuste korralduskomitee arvamusega,

([1]) ELT L 147, 6.6.2008, lk 3.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu ja kohaldamisala

Käesolevas määruses sätestatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotises kehtestatud ühtse otsemaksete kava üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

Artikkel 2

Mõisted

Määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotises ja käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „viljelusmaa" – põllukultuuride tootmiseks haritav maa või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 6 kohaselt heas põllumajanduslikus ja keskkondlikus korras hoitav maa olenemata sellest, kas maa on kasvuhoonete all või püsi- või äravõetava katte all;

b) „püsikultuurid" – külvikorravälised kultuurid, välja arvatud püsikarjamaa, mis võtavad maa enda alla vähemalt viieks aastaks ja annavad korduvat saaki, sealhulgas puukoolid ja lühikese raieringiga madalmets;.

c) „püsikarjamaa" – maa, mida kasutatakse rohu või muude rohttaimede looduslikuks kasvatamiseks (isekülvi teel) või harimiseks (külvamise teel) ning mis ei ole põllumajandusettevõtte külvikorraga hõlmatud viie aasta jooksul või kauem, välja arvatud maa, mis on tootmisest kõrvale jäetud vastavalt nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2078/92, [1] tootmisest kõrvale jäetud maa vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 [2] artiklitele 22, 23 ja 24 ning tootmisest kõrvale jäetud maa vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1698/2005; [3] ning sel eesmärgil „rohi või muud rohttaimed" – kõik rohttaimed, mis tavapäraselt leiduvad looduslikel karjamaadel või mis tavaliselt sisalduvad liikmesriigi (kas loomade karjatamiseks mõeldud või mitte) karja- või rohumaade jaoks mõeldud seemnete segudes. Liikmesriigid võivad lisada I lisas loetletud põllukultuure;

d) „rohumaa" – viljelusmaa, mida kasutatakse rohu tootmiseks (külvatud või looduslik); määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 49 kohaldamisel hõlmab rohumaa püsikarjamaad;

e) „müük" – maa või toetusõiguste müük või muu lõplik omandiõiguse üleminek; see mõiste ei hõlma maa müüki juhul, kui maa antakse üle ametivõimudele ja/või üldsuse huvides kasutamiseks ning kui üleandmine toimub mittepõllumajanduslikel eesmärkidel;

f) „rentimine" – rentimine või sarnast liiki ajutised tehingud;

g) „toetusõiguste üleandmine või müük või rentimine koos maaga" – ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 27 lõike 1 kohaldamist, toetusõiguste müük või rentimine koos üleandja omanduses oleva asjaomase arvu määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 tähenduses abikõlbliku maa hektarite müügi või rentimisega samaks ajavahemikuks. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 kohaste põllumajandustootja omanduses olevate eritoetusõiguste üleandmist käsitatakse toetusõiguste koos maaga üleandmisena;

h) „ühinemine" – kahe või mitme eraldioleva põllumajandustootja (määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti a tähenduses) ühinemine üheks uueks põllumajandustootjaks sama artikli tähenduses, kelle juhtimist, tulusid ja finantsriske kontrollivad neid põllumajandusettevõtteid või ühte neist algselt juhtinud põllumajandustootjad;

i) „jagunemine" –

i) ühe põllumajandustootja (määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti a tähenduses) jagunemist vähemalt kaheks eraldi põllumajandustootjaks, kellest vähemalt ühe juhtimist, tulusid ja finantsriske jääb kontrollima vähemalt üks juriidilistest või füüsilistest isikutest, kes algselt juhtisid põllumajandusettevõtet; või

ii) ühe põllumajandustootja (määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti a tähenduses) jagunemist vähemalt üheks uueks eraldi põllumajandustootjaks kõnealuse määruse artikli 2 punkti a tähenduses, kusjuures teise juhtimist, tulusid ja finantsriske jääb kontrollima põllumajandusettevõtet algselt juhtinud põllumajandustootja;

j) „tootmisühik" – vähemalt üks maa-ala, mis andis õiguse otsetoetusteks vastaval võrdlusperioodil, sealhulgas söödamaa või üks loom, mis andnuks õiguse otsetoetusteks võrdlusperioodil, vastavalt vajadusele koos asjakohase lisatasuõigusega;

k) „söödamaa" – põllumajandusettevõtte maa-ala, mida võis kogu kalendriaasta jooksul kasutada loomade kasvatamiseks, sealhulgas segakasutus- ja segakultuurialad; söödamaa alla ei kuulu järgmine:

— hooned, mets, tiigid ja teed;

— muude ühenduse toetuse saamise toetuskõlblike põllukultuuride või püsikultuuride või aiakultuuride kasvatamiseks kasutatavad maa-alad;

[1] EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.
[2] EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.
[3] ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

— alad, mis on hõlmatud teatavate põllukultuuride tootjatele kehtestatud toetussüsteemiga, mida kasutatakse vastavalt kuivsööda toetuskavale või vastavalt siseriiklikule maa tootmisest kõrvaldamise kavale;

l) „põllumajandustegevust alustavad põllumajandustootjad" määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõike 2 kohaldamisel – füüsiline või juriidiline isik, kellel puudus põllumajandustegevus oma nimel ja omal vastutusel või kes ei ole juhtinud põllumajandustootmisega tegelevat juriidilist isikut viie aasta jooksul enne uue põllumajandustegevuse algust.

Juriidilise isiku puhul ei tohi juriidilist isikut juhtival füüsilisel isikul olla varasemat põllumajandustegevust oma nimel ja omal vastutusel ja ta ei tohi olla juhtinud põllumajandustootmisega tegelevat juriidilist isikut viie aasta jooksul enne juriidilise isiku põllumajandustegevuse algust;

m) „puukoolid" – puukoolid, nagu on määratletud komisjoni otsuse 2000/115/EÜ [1] I lisa punktis G/5;

n) „lühikese raieringiga madalmets" – maa-alad, kus kasvatatakse CN-koodi 0602 90 41 alla kuuluvaid puuliike, mis hõlmavad puittaimi, mitmeaastaseid taimi, pookealuseid või pärast koristamist mulda jäävaid juuremugulaid, mis järgmisel hooajal ajavad uusi võrseid ning mis sisalduvad liikmesriikide 2010. aastast alates koostatavas loetelus liikide kohta, mis sobivad lühikese raieringiga madalmetsas kasvatamiseks, ning kõnealuste liikide maksimaalse raietsükli kohta;

o) „eritoetusmeetmed" – määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõikes 1 sätestatud eritoetuse rakendamiseks võetavad meetmed;

p) „muud ühenduse toetusvahendid" –

i) meetmed, mis on sätestatud nõukogu määrustes (EÜ) nr 1698/2005, (EÜ) nr 509/2006, [2] (EÜ) nr 510/2006, [3] (EÜ) nr 834/2007, [4] (EÜ) nr 1234/2007 [5] ja (EÜ) nr 3/2008; ning

ii) nõukogu määruse (EÜ) nr 1290/2005 [6] artikli 3 kohased Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) rahastatud meetmed, sh veterinaaria ja taimetervise meetmed.

[1] EÜT L 38, 12.2.2000, lk 1.
[2] ELT L 93, 31.3.2006, lk 1.
[3] ELT L 93, 31.3.2006, lk 12.
[4] ELT L 189, 20.7.2007, lk 1.
[5] ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.
[6] ELT L 209, 11.8.2005, lk 1.

II JAOTIS

RAKENDAMINE

1. PEATÜKK

Üldsätted

1. jagu

Toetusõiguste aktiveerimine ja maa toetuskõlblikkus

Artikkel 3

Pärand ja eeldatav pärand

1. Kui pärand ja eeldatav pärand mõjutaks toetusõiguste jaotamist, taotleb põllumajandusettevõtte või selle osa vastu võtnud põllumajandustootja oma nimel toetusõiguste arvutamist vastu võetud põllumajandusettevõtte või selle osa kohta.

Võrdlussumma kehtestatakse päritud tootmisühikute alusel.

2. Tühistatavate eeldatava pärandi juhtumite korral võimaldatakse määratud pärijale juurdepääs ühtsele otsemaksete kavale üksnes üks kord hiljemalt ühtse otsemaksete kava alusel toetustaotluse esitamise kuupäeval.

Rendilepingu või pärimise või eeldatava pärimise alusel ülevõtmist füüsilisest isikust põllumajandustootjalt, kes oli vastaval võrdlusperioodil toetusõigusteks õiguse andva või toetusõiguste väärtust suurendava põllumajandusettevõtte või selle osa rendilevõtja, käsitletakse põllumajandusettevõtte pärimisena.

3. Juhul kui lõikes 1 viidatud põllumajandustootjal on juba õigus toetusõigusteks või toetusõiguste väärtuse suurendamiseks, kehtestatakse võrdlussumma vastavalt tema algse põllumajandusettevõtte ja päritud tootmisühikutega seotud võrdlussummade summa alusel.

4. Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse „pärandi" ja „eeldatava pärandi" puhul siseriiklike õigusaktide määratlusi.

Artikkel 4

Muutused juriidilises staatuses või nimetuses

Põllumajandustootja juriidilise staatuse või nimetuse muutuse korral on sellel tootjal juurdepääs ühtsele otsemaksete kavale samadel tingimustel kui ettevõtet algselt juhtinud põllumajandustootjal algse põllumajandusettevõtte toetusõiguste piires või toetusõiguste jaotamise või toetusõiguste väärtuse suurendamise korral algse põllumajandusettevõtte suhtes kohaldatavate eraldiste piires.

Juriidilise isiku juriidilise staatuse muutumisel või füüsilise isiku muutumisel juriidiliseks isikuks või juriidilise isiku muutumisel füüsiliseks isikuks käsitatakse uue põllumajandusettevõtte juhina põllumajandustootjat, kelle kontrolli all oli algse põllumajandusettevõtte juhtimine, tulemused ja finantsriskid.

Artikkel 5

Ühinemised ja jagunemised

Kui ühinemine või jagunemine mõjutaks toetusõiguste jaotamist või toetusõiguste väärtuse suurendamist, on uut põllumajandusettevõtet või ettevõtteid juhtival põllumajandustootjal või tootjatel juurdepääs ühtsele otsemaksete kavale samadel tingimustel kui ettevõtet või ettevõtteid algselt juhtinud põllumajandustootjal või tootjatel.

Võrdlussumma kehtestatakse algse põllumajandusettevõtte või ettevõtetega seotud tootmisühikute alusel.

Artikkel 6

Miinimumnõuded

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõike 1 kohaldamisel koheldakse põllumajandustootjaid, kes saavad kõnealuse määruse IV jaotise 1. peatüki 10. jaos osutatud lamba- ja kitsetoetust või kõnealuse määruse IV jaotise 1. peatüki 11. jaos osutatud veise- ja vasikaliha toetust, kellel on vähem hektareid kui liikmesriigi valitud künnis, samamoodi kui põllumajandustootjaid, kellel on kõnealuse määruse artikli 44 lõikes 1 osutatud eritoetused.

Artikkel 7

Toetusõiguste ühikuväärtuse arvutamine

1. Toetusõigused arvutatakse kuni kolme kümnendkoha täpsusega ja ümardatakse üles- või allapoole lähima teise kümnendkohani. Kui arvutuse tulemus on täpselt poole peal, ümardatakse summa ülespoole lähima teise kümnendkohani.

2. Kui maatüki suurus, mis antakse üle koos õigusega vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 43, ulatub hektari murdosani, võib põllumajandustootja asjaomase õiguse osa koos maaga üle anda sama murdosa ulatuses arvutatud väärtusega. Ülejäänud osa õigusest vastavalt arvutatud väärtusega jääb põllumajandustootja käsutusse.

Ilma et see piiraks kõnealuse määruse artikli 43 lõike 2 kohaldamist, arvutatakse kahe murdosa väärtus proportsionaalselt, kui põllumajandustootja annab õiguse murdosa üle ilma maata.

3. Liikmesriigid võivad toetusõigusi muuta põllumajandustootja omanduses olevate sama liiki toetusõiguste murdosade ühendamisega. Sellise ühendamise tulemusel kohaldatakse lõiget 1.

Artikkel 8

Toetusõiguste deklareerimine ja kasutamine

1. Toetusõigusi võib toetusteks deklareerida üksnes kord aastas põllumajandustootja, kelle valduses need on ühtse taotluse esitamise tähtpäeval vastavalt komisjoni määruse (EÜ) nr 1122/2009 ([1]) artiklile 11.

Kui põllumajandustootja kasutab võimalust ühtset taotlust vastavalt kõnealuse määruse artiklile 14 muuta, võib ta ka deklareerida toetusõigused, mis on tema valduses päeval, mil ta pädevat asutust muudatustest teavitab, eeldusel et mõni teine põllumajandustootja ei deklareeri asjaomaseid toetusõigusi sama aasta kohta.

Kui põllumajandustootja saab asjaomased toetusõigused teiselt põllumajandustootjalt üleandmise teel ja kui kõnealune teine põllumajandustootja on asjaomased toetusõigused juba deklareerinud, on kõnealuste toetusõiguste lisadeklareerimine lubatud vaid juhul, kui üleandja on pädevat asutust üleandmisest vastavalt käesoleva määruse artiklile 12 juba teavitanud ning kustutab kõnealused toetusõigused oma ühtsest taotlusest määruse (EÜ) nr 1122/2009 artiklis 14 sätestatud tähtajaks.

2. Kui põllumajandustootjal on pärast tema täisarvu toetusõigustele vastavate maatükkide määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 35 lõike 1 kohast deklareerimist endiselt veel vähemalt hektari murdosa suurune maatükk, võib ta deklareerida täiendava täisarvu toetusõigust, mis annab õiguse proportsionaalselt maatüki suurusega arvutatud maksele. Toetusõigust loetakse siiski täielikult kasutatuks kõnelause määruse artikli 42 kohaldamisel.

Artikkel 9

Peamiselt põllumajanduslik kasutus

Kui põllumajandusettevõtte põllumajandusmaad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, käsitatakse kõnealust maad määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 lõike 2 punkti a kohaldamisel peamiselt põllumajandustegevuseks kasutatava maana, kui mittepõllumajandusliku tegevuse intensiivsus, laad, kestus ega ajastus ei kahjusta oluliselt põllumajandustegevust.

Liikmesriigid kehtestavad kriteeriumid esimese lõigu rakendamiseks oma territooriumil.

([1]) Vt käesoleva *Euroopa Liidu Teataja* lk 65.

2. jagu

Abikõlblikkuse erikriteeriumid

Artikkel 10

Kanepi tootmine

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 39 kohaldamisel võetakse kanepimaa eest toetuseõiguste määramisel aluseks selliste sortide seemne kasutamine, mis on toetuse maksmise aasta 15. märtsil loetletud ühises põllumajandustaimesortide kataloogis, mis on avaldatud vastavalt nõukogu direktiivi 2002/53/EÜ [1] artiklile 17, välja arvatud sordid „Finola" ja „Tiborszallasi". Seeme sertifitseeritakse vastavalt nõukogu direktiivile 2002/57/EÜ [2].

Artikkel 11

Puu- ja köögiviljasektori ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimise edasilükkamine

1. Liikmesriigid, kes kuni 31.detsembrini 2010 on kasutanud ühte määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 51 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimalust, võivad lubada kasvatada järelkultuure toetuskõlblikel hektaritel maksimaalselt kolme kuu jooksul alates iga aasta 15. augustist või II lisas asjaomase liikmesriigi ja piirkonna jaoks sätestatud kuupäevast.

2. Kui liikmesriik on kasutanud ühte määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 51 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimalustest, võib ta vajaduse korral uuesti üle vaadata määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 51 teise lõigu kohaselt tehtud otsuse kahe nädala jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest.

3. jagu

Toetusõiguste üleandmine

Artikkel 12

Toetusõiguste üleandmine

1. Toetusõigusi võib üle anda aastaringselt igal ajal.

2. Üleandja teavitab üleandmise toimumise liikmesriigi pädevat asutust üleandmisest liikmesriigi kehtestatava ajavahemiku jooksul.

3. Liikmesriik võib nõuda, et üleandja teavitaks üleandmise toimumise liikmesriigi pädevat asutust üleandmisest selle liikmesriigi kehtestatava ajavahemiku jooksul, kuid kõige varem kuus nädalat enne üleandmise toimumist ja võttes arvesse ühtse otsemaksete kava raames taotluse esitamise tähtpäeva. Üleandmine toimub teatises ettenähtud ajal, välja arvatud juhul, kui pädev asutus on üleandmise vastu ja teavitab üleandjat sellest kõnealuse ajavahemiku jooksul.

Pädev asutus võib üleandmise vastu olla üksnes siis, kui see ei toimu kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 ja käesoleva määruse sätetega.

4. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 62 lõike 3 kohaldamisel arvutatakse põllumajandustootja kasutatud toetusõiguse protsent ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal talle eraldatud toetusõiguste arvu põhjal, välja arvatud koos maaga müüdud toetusõigused, ning see tuleb ära kasutada ühe kalendriaasta jooksul.

Artikkel 13

Piirkondlik piirang

1. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimalust ja ilma et see piiraks kõnealuse määruse artikli 50 lõike 1 ja artikli 62 lõike 1 kohaldamist, määratleb liikmesriik asjakohasel territoriaalsel tasandil piirkonna kooskõlas objektiivsete kriteeriumidega ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

2. Liikmesriik määratleb lõikes 1 osutatud piirkonna hiljemalt üks kuu enne liikmesriigi poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 35 kindlaks määratud kuupäeva kõnealuse määruse artikli 43 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimaluse esimesel kohaldamisaastal.

Põllumajandustootja, kelle põllumajandusettevõte asub asjaomases piirkonnas, ei või üle anda ega kasutada väljaspool seda piirkonda oma toetusõigusi sellise arvu hektarite ulatuses, mille ta deklareeris määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 46 lõike 1 kolmandas lõigus sätestatud võimaluse esimesel kohaldamisaastal või mille ta deklareeris määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõikes 1 sätestatud võimaluse rakendamise esimesel aastal.

Põllumajandustootja, kelle põllumajandusettevõte asub osaliselt asjaomases piirkonnas, ei või üle anda ega kasutada väljaspool seda piirkonda oma toetusõigusi sellise arvu selles piirkonnas asuvate hektarite ulatuses, mille ta deklareeris võimaluse esimesel kohaldamisaastal.

3. Toetusõiguse üleandmise piirangut, millele on osutud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõike 1 kolmandas lõigus, ei kohaldata toetusõiguste tegeliku või eeldatava pärimise korral ilma samaväärse arvu abikõlblike hektariteta.

4. jagu

Eritoetusõigused

Artikkel 14

Eritoetusõiguste saamiseks loomühikute (LÜ) arvutamine

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 lõike 2 punkti a kohaldamisel on võrdlusperioodi jooksul teostatud loomühikutes väljendatud põllumajandustegevus selline tegevus, mis on arvutatud määruse (EÜ) nr 795/2004 artikli 30 kohaselt.

[1] EÜT L 193, 20.7.2002, lk 1.
[2] EÜT L 193, 20.7.2002, lk 74.

2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 65 kohaldamisel ning selleks, et arvutada määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklite 67 ja 68 kohaldamise jooksul teostatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 lõike 2 punktis c osutatud loomühikutes väljendatud põllumajandustegevust, kohaldatakse vastaval võrdlusperioodil määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 67 ja 68 osutatud otsetoetuse andmiseks määratud loomade keskmise arvu suhtes järgmist ümberarvestustabelit:

Isasveised ja mullikad, kes on üle 24 kuu vanused, ning ammlehmad ja lüpsilehmad	1,0 LÜ
6–24 kuu vanused isasveised ja mullikad	0,6 LÜ
Alla 6 kuu vanused isas- ja emasveised	0,2 LÜ
Lambad	0,15 LÜ
Kitsed	0,15 LÜ

Toetuse puhul loomade tapmise eest, kui vajalikud andmed loomade vanuse kohta ei ole kättesaadavad, võib liikmesriik pullid, noored härjad, lehmad ja mullikad ümber arvestada loomühikuteks, kasutades koefitsienti 0,7 ning vasikad, kasutades koefitsienti 0,25.

Kui sama looma eest saab erinevaid toetusi, siis kohaldatakse koefitsiendina erinevatele toetustele kohaldatavate koefitsientide keskmist.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud loomühikute arv arvutatakse proportsionaalselt toetusõigustega, mille kohta põllumajandustootjal ei olnud hektareid sellel aastal, mil tootmiskohustusega seotud toetuskava integreeritakse või rakendatakse ühtsesse otsemaksete kavasse ning mille suhtes põllumajandustootja taotleb eritingimustega hõlmatud toetusõiguste eraldamist. Seda kohaldatakse alates kõige madalama väärtusega toetusõigustest.

Kõnealune taotlus esitatakse üksnes tootmiskohustusega seotud toetuskava ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimise või rakendamise esimesel aastal. Liikmesriigid määravad kindlaks taotluste tähtaja. Seda võib järgnevatel aastatel uuendada sama arvu määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 44 osutatud eritoetusõiguste jaoks, mille kohta kehtisid eelmisel aastal eritingimused, või allesjäänud toetusõiguste jaoks, juhul kui mõni neist toetusõigustest on üle antud või deklareeritud koos asjaomase arvu hektaritega.

Selliste juhtumite puhul arvutatakse loomühikute arv ümber proportsionaalselt järelejäänud toetusõigustega, mille suhtes põllumajandustootja taotleb eritingimuste kohaldamist.

Kui toetusõigused on juba deklareeritud koos asjaomase arvu hektaritega või üle antud, ei saa nende kohta enam esitada taotlust määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 44 osutatud eritoetusõiguste taaskehtestamiseks, ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 lõike 3 kohaldamist.

4. Selleks, et kontrollida sellise minimaalse põllumajandustegevuse järgimist, mida väljendatakse loomühikutes, kasutavad liikmesriigid lõikes 2 sätestatud ümberarvestustabelit ja määravad loomade arvu ühe järgmistest meetoditest alusel:

a) liikmesriigid paluvad igal tootjal deklareerida oma põllumajandusettevõtte registri alusel loomühikute arvu liikmesriigi määratavaks kuupäevaks, kuid hiljemalt maksekuupäevaks; ja/või

b) liikmesriigid kasutavad loomühikute arvu määramiseks infotehnoloogilist andmebaasi, mis on loodud kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1760/2000, [1] tingimusel et andmebaasi kasutamisega pakutakse liikmesriiki veenval viisil piisavat kindlust selles sisalduvate andmete täpsuse suhtes ühtse otsemaksete kava kohaldamisel.

5. Minimaalse põllumajandustegevuse nõue loetakse täidetuks, kui loomühikute arv ulatub 50 % liikmesriikide määrataval perioodil või teatavatel kuupäevadel. Arvestatakse kõiki kalendriaastal müüdud või tapetud loomi.

6. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 30 kohaldamiseks nende tootjate puhul, kes ebaharilikult suure loomühikute arvu abil loovad osa aasta jooksul kunstlikult tingimused, mis on nõutavad minimaalseks põllumajandustegevuseks.

2. PEATÜKK

Riiklik reserv

1. jagu

Riikliku reservi tagastamine

Artikkel 15

Kasutamata toetusõigused

1. Välja arvatud vääramatu jõu või erakordsete asjaolude puhul kantakse kasutamata toetusõigused tagasi riiklikku reservi päeval, mis järgneb taotluse viimase muutmise kuupäevale ühtse otsemaksete kava kohaselt kalendriaastal, mil lõpeb määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõikes 3 ja artiklis 42 osutatud periood.

Kasutamata toetusõigus tähendab seda, et selle toetusõiguse eest pole antud toetust esimeses lõigus viidatud perioodil. Toetusõigused, mille kohta on esitatud taotlus ning mis kaasnevad määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 2 punkti 23 tähenduses määratletud maa-alaga, loetakse kasutatuks.

[1] EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

Kui ühtse toetuskava kohaldamisel määratletud maa-ala on väiksem kui deklareeritud maa-ala, siis selleks, et määrata, milline makseõigustest tuleks tagastada riiklikku reservi vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 42, kohaldatakse järgmist:

a) määratud maa-ala võetakse arvesse kõrgeima väärtusega toetusõigustest alustades;

b) kõrgeima väärtusega toetusõigused seotakse selle maa-alaga esimesena ning seejärel väärtuselt järgmised.

2. Põllumajandustootjad võivad vabatahtlikult loovutada toetusõigusi riiklikku reservi.

Artikkel 16

Toetusõiguste müügi kinnipidamine

1. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõikes 3 sätestatud võimalust, võib liikmesriik otsustada tagasi kanda riiklikku reservi järgmise:

a) maata toetusõiguste müügi puhul kuni 30 % iga toetusõiguse väärtusest või samaväärse summa toetusõiguste arvus väljendatuna. Ühtse otsemaksete kava esimesel kolmel rakendusaastal võib 30 % protsendimäära siiski asendada 50 protsendiga; ja/või

b) maaga toetusõiguste müügi puhul kuni 10 % iga toetusõiguse väärtusest või samaväärse summa toetusõiguste arvus väljendatuna; ja/või

c) kogu põllumajandusettevõttega kaasnevate toetusõiguste müügi puhul kuni 5 % iga toetusõiguse väärtusest ja/või samaväärse summa toetusõiguste arvus väljendatuna.

Kinnipidamist ei kohaldata maaga või maata toetusõiguste müügi puhul põllumajandustegevust alustava põllumajandusettevõtja suhtes ning toetusõiguste tegeliku või eeldatava pärimise korral.

2. Lõikes 1 viidatud protsendimäärade kindlaksmääramisel võib liikmesriik protsendi diferentseerida mis tahes lõike 1 punktides a, b ja c viidatud juhtumil vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja põllumajandustootjate võrdset kohtlemist tagades ning turgu ja konkurentsi kahjustamata.

3. Kui liikmesriik, kes on kohaldanud piirkonnakeskset ühtset otsemaksete kava vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 59 lõikele 1 või kasutanud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 48 lõike 1 kohast võimalust, otsustab kasutada võimalust vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõikele 3, kohaldatakse käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud vähendamisprotsente pärast vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 59 lõikele 2 või 3 või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 46 lõikele 2 ja 3 arvutatud piirkondliku ühikuväärtusega võrduva frantsiisi lahutamist toetusõiguste väärtusest.

2. jagu

Toetusõiguste jaotamine riiklikust reservist

Artikkel 17

Toetusõiguste kehtestamine

1. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõigetes 2 ja 3 sätestatud võimalusi, võivad põllumajandustootjad vastavalt käesolevas jaos sätestatud tingimustele ja asjaomase liikmesriigi kehtestatud objektiivsetele kriteeriumidele saada toetusõigusi riiklikust reservist.

2. Kui põllumajandustootja, kellel ei ole toetusõigusi, taotleb toetusõigusi riiklikust reservist, võib ta saada sellise arvu toetusõigusi, mis ei ületa sel ajal tema valduses olevate (omanduses või renditud) hektarite arvu.

3. Kui toetusõigusi omav põllumajandustootja taotleb toetusõigusi riiklikust reservist, võib ta saada sellise arvu toetusõigusi, mis ei ületa sel ajal tema valduses olevate hektarite arvu, mille kohta tal ei ole toetusõigusi.

Iga tema omanduses oleva toetusõiguse ühikuväärtust võib suurendada.

4. Vastavalt lõikele 2 või 3 (välja arvatud lõike 3 teine lõik) saadud iga toetusõiguse väärtus arvutatakse nii, et jaotatavate toetusõiguste arvuga jagatakse selline võrdlussumma, mille liikmesriik kehtestab vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoonutuste vältimine.

Artikkel 18

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõike 3 kohaldamine juhul, kui toetusõiguste arv ületab hektarite arvu

1. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõikes 3 sätestatud võimalust, võib ta taotluse korral vastavalt käesolevale artiklile jaotada toetusõigusi asjaomastel aladel põllumajandustootjatele, kes deklareerivad, et neil on vähem hektareid kui toetusõigusi, mida neile oli jaotatud vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklitele 43 ja 59.

Sel juhul loovutab põllumajandustootja riiklikku reservi kogu toetusõiguse, mis tal on või mis oleks talle jaotatud, välja arvatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 44 osutatud tingimustega hõlmatud toetusõigused.

Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab termin „toetusõigused" ainult neid toetusõigusi, mille liikmesriigid on jaotanud ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal, sealhulgas tootmiskohustusega seotud toetuste integreerimise mis tahes aastal.

2. Riiklikust reservist jaotatud toetusõiguste arv peab võrduma hektarite arvuga, mille põllumajandustootja deklareerib taotluse esitamise aastal.

3. Riiklikust reservist jaotud toetusõiguste ühikuväärtuse arvutamiseks jagatakse põllumajandustootja võrdlussumma tema deklareeritavate hektarite arvuga.

4. Lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata põllumajandustootja suhtes, kes deklareerib alla 50 % hektarite koguarvust, mida ta kasutas (rentis või omas) võrdlusperioodil.

5. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamisel tuleb müümise või rentimise teel üle antud hektarid, mida ei ole asendatud asjaomase arvu hektaritega, arvestada põllumajandustootja deklareeritavate hektarite hulka.

6. Asjaomane põllumajandustootja deklareerib kõik hektarid, mis on tema valduses taotlemise ajal.

Artikkel 19

Üldsätted eriolukorras põllumajandustootjate kohta

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõike 4 kohaldamisel tähendab „eriolukorras põllumajandustootjad" käesoleva määruse artiklites 20–23 osutatud põllumajandustootjaid.

2. Juhul kui eriolukorras põllumajandustootja vastab taotlustingimustele kahe või enama artikli alusel, mis on sätestatud artiklites 20, 21 ja 22, saab ta sellise arvu toetusõigusi, mis on kehtestatud vastavalt artikli 17 lõigetele 2 ja 3, ning sellise kõrgeima väärtusega, mille ta võib saavutada, kui taotleb eraldi iga artikli alusel, mille tingimusi ta täidab.

Juhul kui põllumajandustootja saab kasu ka artikli 22 kohaselt jaotatavatest toetusõigustest, ei ületa jaotatavate õiguste arv kõnealuse artikli kohaselt kindlaksmääratud arvu.

3. Juhul kui artiklites 20 ja 22 osutatud rendileping lõpeb pärast ühtse otsemaksete kava esimese kohaldamisaasta raames kehtestatud taotluse esitamise tähtpäeva, võib asjaomane põllumajandustootja taotleda oma toetusõiguste kehtestamist pärast rendilepingu lõppu liikmesriigi määratavaks kuupäevaks, kuid mitte hiljem kui toetusetaotluse muutmiseks määratud tähtpäevaks järgmisel aastal.

4. Kui vastavalt siseriiklikule õigusele või juurdunud tavapraktikale hõlmab pikaajalise rendi mõiste ka viieaastast renti, võivad liikmesriigid otsustada selliste rentimiste suhtes kohaldada artikleid 20, 21 ja 22.

Artikkel 20

Renditud maa üleandmine

1. Põllumajandustootja, kellele anti põllumajandusettevõte või selle osa üle tasuta või sümboolse hinna eest müües või kuueks või enamaks aastaks rendile andes või tegeliku või eeldatava pärimise teel, kui see põllumajandusettevõte või selle osa oli võrdlusperioodil renditud kolmandale isikule, ja üleandjaks oli põllumajandustootja, kes jäi põllumajandustegevuselt pensionile või suri enne ühtse otsemaksete kava alusel selle esimesel kohaldamisaastal taotluse esitamise kuupäeva, siis võib ettevõtte vastu võtnud põllumajandustootja saada toetusõigused, mis arvutatakse liikmesriigi poolt vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja põllumajandustootjate võrdset kohtlemist tagavalt ning turgu ja konkurentsi kahjustamata kehtestatava võrdlussumma jagamisel hektarite arvuga, mis ei ületa vastu võetud põllumajandusettevõtte või selle osa hektarite arvu.

2. Lõikes 1 osutatud põllumajandustootja on mis tahes isik, kes võib vastu võtta lõikes 1 osutatud põllumajandusettevõtte või osa sellest tegeliku või eeldatava pärimise teel.

Artikkel 21

Investeeringud

1. Liikmesriigid võivad suurendada toetusõiguste väärtust või jaotada toetusõigusi põllumajandustootjatele, kes on investeerinud sektorisse, mille suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 4. peatüki kohast ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimist vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja põllumajandustootjate võrdset kohtlemist tagavalt ning turgu ja konkurentsi kahjustamata.

Esimeses lõigus osutatud kriteeriumide kehtestamisel võtavad liikmesriigid arvesse võrdlusperioodi ja/või muid asjaomase sektori integreerimiseks kasutatavaid kriteeriumeid.

2. Lõiget 1 kohaldatakse *mutatis mutandis* määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 122 kohase ühtse otsemaksete kava kohaldamise lõpetamisel.

Artikkel 22

Renditud maa rentimine ja ost

1. Põllumajandustootja, kes seoses ühtse otsemaksete kava kehtestamisega enne 2009. aastat kas rentis vastava ühtse otsemaksete kava kehtestamise võrdlusperioodi lõpu ja 15. mai 2004. aasta vahel või määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 3. peatüki kohaldamise puhul enne 31. jaanuari 2009. aastal kuueks või enamaks aastaks põllumajandusettevõtte või selle osa, mille renditingimusi ei saa korrigeerida, saab toetusõigusi, mis arvutatakse liikmesriigi kehtestatava võrdlussumma jagamisel vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja põllumajandustootjate võrdset kohtlemist tagavalt ning turgu ja konkurentsi kahjustamata hektarite arvuga, mis ei ületa tema renditud hektarite arvu.

Esimeses lõigus osutatud kriteeriumide kehtestamisel võtavad liikmesriigid eelkõige arvesse olukordi, kus põllumajandustootjate kasutuses ei ole muud kui renditud hektarid.

2. Lõiget 1 kohaldatakse põllumajandustootjate suhtes, kes on ostnud seoses ühtse otsemaksete kava kehtestamisega enne 2009. aastat kas kõnealuse kava kehtestamise võrdlusperioodil või enne 15. maid 2004 või määruse (EÜ) nr 73/2009 III jaotise 3. peatüki kohaldamise puhul enne 31. jaanuari 2009 põllumajandusettevõtte või selle osa, mille maa oli asjaomasel võrdlusperioodil renditud ning kes alustab või laiendab oma põllumajandustegevust ühe aasta jooksul pärast rendilepingu lõppemist.

Esimese lõigu kohaldamisel tähendab „renditud maa" maad, mis oli ostmise ajal või pärast seda hõlmatud rendilepinguga, mida ei ole uuendatud, välja arvatud juhul, kui uuendamine oli tingitud juriidilisest kohustusest.

Artikkel 23

Haldusaktid ja kohtumäärused

Kui põllumajandustootjal on õigus saada toetusõigusi või suurendada olemasolevate toetusõiguste väärtust lõpliku kohtumääruse või liikmesriigi pädeva asutuse lõpliku haldusakti alusel, saab põllumajandustootja selles määruses või aktis kehtestatud arvul ja väärtuses toetusõigusi liikmesriigi määrataval kuupäeval, kuid hiljemalt ühtse otsemaksete kava alusel taotluse esitamise viimasel kuupäeval, mis järgneb määruse või akti kuupäevale ning võttes arvesse määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 34 ja/või artikli 35 kohaldamist.

3. jagu

Piirkondlik haldus

Artikkel 24

Piirkondlikud reservid

1. Liikmesriigid võivad riiklikku reservi hallata piirkondlikul tasandil.

Sel juhul jaotavad liikmesriigid riigi tasandil saadaolevaid summasid täielikult või osaliselt vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele ning põllumajandustootjate võrdset kohtlemist tagavalt ning turgu ja konkurentsi kahjustamata.

2. Igale piirkondlikule tasandile jaotatud summasid võib käsitada üksnes asjaomases piirkonnas jaotamiseks saadaolevatena, välja arvatud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõikes 4 viidatud juhtumitel või vastavalt liikmesriigi valikule kõnealuse määruse artikli 41 lõike 2 kohaldamise korral.

III JAOTIS

TOETUSÕIGUSTE JAOTAMINE

1. PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 25

Taotlused

1. Põllumajandustootja taotluse alusel jaotatud toetusõiguste väärtus ja arv või suurendamine võib olla ajutine. Lõplik väärtus ja arv kehtestatakse hiljemalt ühtse otsemaksete kava või tootmiskohustusega seotud toetuskava integreerimise esimesele kohaldamisaastale järgneva aasta 1. aprilliks pärast määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 20 kohast kontrollimist.

2. Toetusõiguste lõplikuks kehtestamiseks võivad põllumajandustootjad ajutiste õiguste alusel kasutusele võtta ühtse otsemaksete kava kohased taotlused või kui liikmesriik kasutab artiklites 26 ja 27 sätestatud võimalust, siis kõnealustes artiklites osutatud eralepingu klausli kohaselt omandatud õigused.

3. Taotleja tõendab liikmesriiki veenval viisil, et toetusõiguste taotlemise kuupäeval on ta põllumajandustootja määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 2 punkti a tähenduses.

4. Liikmesriik võib otsustada kindlaks määrata ettevõtte põllumajandusmaa miinimumsuuruse, mille kohta võib taotleda toetusõiguste kehtestamist. Miinimumsuurus ei või siiski ületada vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõike 1 punktile b sätestatud piiranguid.

Miinimumsuurust ei määrata kindlaks määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 60 või 65 osutatud eritoetusõiguste kehtestamiseks, nagu on sätestatud kõnealuse määruse artikli 28 lõikes 1.

Artikkel 26

Eralepingu klausel müügi puhul

1. Kui ühtse otsemaksete kava alusel selle esimesel kohaldamisaastal või tootmiskohustusega seotud toetuskava integreerimisaastal hiljemalt taotluse esitamise tähtpäevaks sõlmitud või muudetud müügileping näeb ette, et põllumajandusettevõte tervikuna või osa sellest müüakse täielikult või osaliselt koos toetusõigustega või toetusõiguste väärtuse suurendamisega üleantava põllumajandusettevõtte või selle osa hektarite suhtes, võib liikmesriik käsitada müügilepingut toetusõiguste üleandmisena koos maaga.

2. Müüja taotleb toetusõiguste kehtestamist või nende väärtuse suurendamist, lisades oma taotlusele müügilepingu koopia ning märkides ära tootmisühikud ja hektarite arvu, mille toetusõigused ta kavatseb üle anda.

3. Liikmesriik võib lubada ostjal taotleda müüja eest ja müüja selgesõnalisel loal toetusõiguste kehtestamist. Sel juhul kontrollib liikmesriik, et üleandmise päeval täidab müüja abikõlblikkuse kriteeriume ning eriti käesoleva määruse artikli 25 lõikes 3 osutatud tingimust. Ostja taotleb toetust ühtse otsemaksete kava alusel, lisades oma taotlusele müügilepingu koopia.

4. Liikmesriik võib nõuda, et ostja ja müüja taotlused esitataks koos või et teine taotlus sisaldab viidet esimesele.

Artikkel 27

Eralepingu klausel rentimise puhul

1. Rendilepingu klauslit, milles sätestatakse kuni renditud hektarite arvuga võrduva arvu toetusõiguste üleandmine, võib käsitada maaga toetusõiguste rentimisena määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 43 lõike 2 tähenduses järgmistel juhtudel:

a) põllumajandustootja on rentinud teisele põllumajandustootjale ettevõtte või selle osa hiljemalt ühtse otsemaksete kava alusel selle esimesel kohaldamisaastal või tootmiskohustusega seotud toetuskava integreerimisaastal taotluse esitamise tähtpäeval;

b) rendileping lõpeb pärast ühtse otsemaksete kava alusel taotluse esitamise tähtpäeva; ning

c) ta otsustab rentida oma toetusõigused põllumajandustootjale, kellele ta rentis põllumajandusettevõtte või selle osa.

2. Rendileandja taotleb toetusõiguste kehtestamist või nende väärtuste suurendamist, lisades taotlusele rendilepingu koopia ja näidates ära hektarite arvu, mille toetusõigused ta kavatseb rentida.

3. Rendilevõtja taotleb toetust ühtse otsemaksete kava alusel, lisades oma taotlusele rendilepingu koopia.

4. Liikmesriik võib nõuda, et rendilevõtja ja rendileandja taotlused esitatakse koos või et teine taotlus sisaldab viidet esimesele.

2. PEATÜKK

Ühtse otsemaksete kava rakendamine ühtse pindalatoetuse kava kohaldanud uutes liikmesriikides

Artikkel 28

Üldsätted

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesolevat määrust uute liikmesriikide suhtes, kes on kohaldanud ühtse pindalatoetuse kava.

2. Iga käesoleva määruse viidet määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklile 41 käsitatakse viitena kõnealuse määruse artiklile 57.

3. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 57 lõike 3 kohaldamisel võivad uued liikmesriigid kehtestada võrdlusperioodi, mis eelneb ühtse otsemaksete kava esimesele kohaldamisaastale.

4. Kõiki käesoleva määruse viiteid võrdlusperioodile käsitatakse viitena ühtse otsemaksete kava esimesele kohaldamisaastale või määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 59 lõike 3 kohaselt kehtestatud võrdlusperioodile.

Artikkel 29

Toetusõiguste esialgne jaotamine

1. Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 59 lõike 3 kohaldamist, kehtestavad uued liikmesriigid kõnealuse määruse artikli 59 lõike 2 kohaldamisel toetuskõlblike hektarite arvu vastavalt kõnealusele lõikele ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal toetusõiguste kehtestamiseks deklareeritud hektarite arvu põhjal.

2. Erandina lõikest 1 võivad uued liikmesriigid kehtestada määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 59 lõikes 2 osutatud toetuskõlblike hektarite arvu ühtse otsemaksete kava esimesele kohaldamisaastale eelnenud aastal toetusõiguste kehtestamiseks deklareeritud hektarite arvu põhjal.

Juhul kui põllumajandustootjad deklareerivad ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal väiksema arvu toetuskõlblikke hektareid kui esimese lõigu kohaselt kehtestatud toetuskõlblike hektarite arv, võib uus liikmesriik osaliselt või tervikuna ümber jaotada summad, mis vastavad hektaritele, mida ei deklareeritud ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal jaotatud toetusõiguste lisatoetusena. Lisatoetus arvutatakse jagades asjaomase summa jaotatud toetusõiguste arvuga.

3. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 59 lõikes 3 sätestatud võimalust, võib ta alates ühtse otsemaksete kava esimesele kohaldamisaastale eelnevast kalendriaastast välja selgitada toetuskõlblikke põllumajandustootjaid, määrata esialgu kindlaks kõnealuses lõikes osutatud hektarite arvu ning kontrollida käesoleva määruse artikli 25 lõikes 3 osutatud tingimusi.

Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 61 kohaldamist, arvutatakse toetusõiguste väärtus jagades kõnealuse määruse artikli 59 lõikes 1 osutatud summa käesoleva lõike alusel jaotatud toetusõiguste koguarvuga.

4. Põllumajandustootjat teavitatakse toetusõiguste esialgsest jaotamisest vähemalt üks kuu enne taotluste esitamise tähtpäeva, mis on kindlaks määratud kooskõlas määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 56 lõikega 1.

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 lõike 2 punktis b osutatud loomühikutes (LÜ) väljendatud põllumajandustegevuse arvutamiseks arvestab liikmesriik määratud perioodil põllumajandusettevõttes peetavate loomade arvu loomühikuteks ümber artikli 14 lõikes 2 sätestatud ümberarvestustabeli alusel. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 44 lõike 2 punkti b kohase minimaalse põllumajandustegevuse kontrollimiseks uutes liikmesriikides kohaldatakse artikli 14 lõikeid 4, 5 ja 6.

3. PEATÜKK

Tootmiskohustusega seotud toetuse integreerimine

1. jagu

Puu- ja köögiviljasektori integreerimine ühtsesse otsemaksete kavasse

Artikkel 30

Üldeeskirjad

1. Toetuse summa ja toetusõiguste kindlaksmääramisel puu- ja köögiviljasektori ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimise raames kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punkti A vastavalt käesoleva määruse artiklile 31 ning, juhul kui asjaomane liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 59 sätestatud võimalust, vastavalt käesoleva määruse artiklile 32.

2. Vajaduse korral kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklit 40 kõikide kehtivate toetusõiguste väärtuse suhtes enne puu- ja köögiviljatootmise toetuste integreerimist ning puu- ja köögiviljatoetuse kohta arvutatud võrdlussummade suhtes.

3. Käesoleva määruse kohaldamisel seoses puu- ja köögiviljasektoriga on ühtse otsemaksete kava esimene kohaldamisaasta see aasta, mil liikmesriik määrab kindlaks määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktis A osutatud summad ja abikõlblikud hektarid, võttes arvesse kõnealuse jao punkti 2 teises lõigus osutatud vabatahtlikku kolme aasta pikkust üleminekuperioodi.

Artikkel 31

Erieeskirjad

1. Kui põllumajandustootjal ei ole käesolevas määruses sätestatud toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäevaks toetusõigusi või tal on ainult eritoetusõigused, saab ta puu- ja köögiviljaga seotud toetusõigused, mis arvutatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile A.

Esimest lõiku kohaldatakse ka juhul, kui põllumajandustootja on ühtse otsemaksete kava esimese kohaldamisaasta ning puu- ja köögiviljasektori lisamise aasta vahel toetusõigusi rentinud.

2. Kui põllumajandustootjale eraldati, ta ostis või sai toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäevaks toetusõigusi, arvutatakse tema omanduses olevate toetusõiguste väärtus ja arv ümber järgmiselt:

a) toetusõiguste arv on võrdne põllumajandustootja omanduses olevate toetusõiguste arvuga, mida suurendatakse hektarite arvu võrra, mis on kehtestatud vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa A punkti alapunktile 3 puu- ja köögivilja, söögikartuli ja puukoolide puhul;

b) väärtus saadakse, kui summa, mille moodustavad tootja omanduses olevate toetusõiguste väärtus ja vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa A punkti alapunktile 2 arvutatud võrdlussumma puu- ja köögivilja puhul, jagatakse käesoleva lõike punktis a kehtestatud arvuga.

Eritoetusõigusi ei võeta käesolevas lõikes osutatud arvutuse puhul arvesse.

3. Enne ühtse otsemaksete kava alusel toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäeva rendile antud toetusõigusi võetakse lõikes 2 viidatud arvutuse puhul arvesse. Artiklis 27 osutatud lepingulise klausli alusel rendile antud toetusõigusi võetakse käesoleva artikli lõikes 2 osutatud arvutuse puhul siiski arvesse üksnes juhul, kui renditingimusi on võimalik kohandada.

Artikkel 32

Piirkondlik rakendamine

1. Kui liikmesriik on kasutanud võimalust, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 59 lõikes 1, saavad põllumajandustootjad sellise arvu toetusõigusi, mis on võrdne tema 2008. aastal ühtses taotluses deklareeritud puu- ja köögivilja, söögikartuli ja puukoolidega seotud uute abikõlblike hektarite arvuga.

Toetusõiguse väärtus arvutatakse objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel.

2. Erandina lõike 1 esimesest lõigust võivad liikmesriigid vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile A kehtestada objektiivsete kriteeriumide põhjal täiendava arvu puu- ja köögivilja, söögikartuli ja puukoolidega seotud toetusõigusi põllumajandustootja kohta.

2. jagu

Vein

1. alajagu

Üleminek veini toetusprogrammidelt ühtsele otsemaksete kavale

Artikkel 33

Üldeeskirjad

1. Toetussumma ja toetusõiguste kindlaksmääramiseks veini toetusprogrammidelt ühtsele otsemaksete kavale ülemineku raames kohaldatakse määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punkti C vastavalt käesoleva määruse artiklile 34 ning, juhul kui asjaomane liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 59 või 71f või määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 47 või 58 sätestatud võimalust, vastavalt käesoleva määruse artiklile 35.

2. Liikmesriigid võivad alates 1. jaanuarist 2009 välja selgitada põllumajandustootjad, kellel on õigus veini toetusprogrammidelt ühtsele otsemaksete kavale üleminekust tulenevatele toetustele.

3. Käesoleva määruse artikli 18 kohaldamiseks veinisektoris on ühtse otsemaksete kava esimene kohaldamisaasta see aasta, mil liikmesriik määrab kindlaks määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktis C osutatud summad ja toetuskõlblikud hektarid.

Artikkel 34

Erieeskirjad

1. Kui põllumajandustootjal ei ole käesolevas määruses sätestatud toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäevaks toetusõigusi või tal on ainult eritoetusõigused, saab ta veiniga seotud toetusõigused, mis arvutatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile C.

Esimest lõiku kohaldatakse ka juhul, kui põllumajandustootja on ühtse otsemaksete kava esimese kohaldamisaasta ning toetusprogrammidelt ülemineku aasta vahel toetusõigusi rentinud.

2. Kui põllumajandustootjale eraldati, ta ostis või sai käesolevas määruses sätestatud toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäevaks toetusõigusi, arvutatakse tema toetusõiguste väärtus ja arv ümber järgmiselt:

a) toetusõiguste arv on võrdne tema omanduses olevate toetusõiguste arvuga, mida suurendatakse hektarite arvu võrra, mis on kehtestatud vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile C;

b) väärtus saadakse, kui summa, mille moodustavad tootja omanduses olevate toetusõiguste väärtus ja vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile C arvutatud võrdlussumma, jagatakse käesoleva lõike punktis a kehtestatud arvuga.

Eritoetusõigusi ei võeta käesolevas lõikes osutatud arvutuse puhul arvesse.

3. Enne käesoleva määruse kohaselt sätestatud ühtse otsemaksete kava alusel toetusõiguste taotluste esitamise tähtpäeva rendile antud toetusõigusi võetakse lõikes 2 osutatud arvutuse puhul arvesse.

Artikkel 35

Piirkondlik rakendamine

1. Kui liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 59 või 71f või määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 47 või 58 sätestatud võimalust, saavad põllumajandustootjad sellise arvu toetusõigusi, mis on võrdne nende 2009. aastal ühtses taotluses deklareeritud viinamarjaistandustega seotud uute toetuskõlblike hektarite arvuga.

Toetusõiguste väärtus arvutatakse objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid kehtestada toetusõigused põllumajandustootja kohta objektiivsete kriteeriumide alusel vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punktile C.

2. alajagu

Väljajuurimine

Artikkel 36

Piirkondlik keskmine

Toetusõiguste väärtuse kindlaksmääramiseks määruse (EÜ) nr 73/2009 IX lisa punkti B kohaldamisel kehtestavad liikmesriigid piirkondliku keskmise asjakohasel piirkondlikul tasandil. Kõnealune piirkondlik keskmine kehtestatakse liikmesriikide poolt kindlaksmääratud kuupäeval. Selle võib igal aastal uuesti läbi vaadata. Selle aluseks on asjaomases piirkonnas põllumajandustootjatele jagatud toetusõiguste väärtus. Seda ei diferentseerita tootmissektorite suhtes.

IV JAOTIS

ERITOETUS

1. PEATÜKK

Üldeeskirjad

Artikkel 37

Abikõlblikkus eritoetusmeetmete jaoks

1. Liikmesriigid sätestavad abikõlblikkuse kriteeriumid eritoetusmeetmete jaoks kooskõlas määruses (EÜ) nr 73/2009 sätestatud raamistikuga ning käesolevas jaotises sätestatud tingimustega.

2. Liikmesriigid rakendavad käesolevat jaotist, eriti lõiget 1, vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et tagatakse põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning välditakse turuja konkurentsimoonutusi.

Artikkel 38

Toetuse kooskõla ja kumulatsioon

1. Liikmesriigid tagavad järgmise kooskõla:

a) eritoetusmeetmete ja muude ühenduse toetusvahendite kohaselt rakendatud meetmete vahel;

b) erinevate eritoetusmeetmete vahel;

c) eritoetusmeetmete ja riigiabi vahenditest rahastatud meetmete vahel.

Liikmesriigid tagavad eelkõige, et eritoetusmeetmed ei takista muude ühenduse toetusvahendite kohaselt või riigiabi vahenditest rahastatud meetmete nõuetekohast toimimist.

2. Kui eritoetusmeetme kohast toetust võib maksta ka muude ühenduse toetusvahendite kohaselt rakendatud meetme alusel või muu eritoetusmeetme kohaselt, tagavad liikmesriigid, et põllumajandustootja võib saada konkreetse toimingu jaoks toetust ainult ühe sellise meetme kohaselt.

Artikkel 39

Toetusmeetmeid hõlmavad tingimused

1. Eritoetusmeetmed ei ole ette nähtud selleks, et hüvitada siduvaid kohustusi, eelkõige määruse (EÜ) nr 73/2009 II ja III lisas sätestatud kohustuslike majandamisnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste standarditega seotud kohustusi ega ka määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 39 lõike 3 esimeses lõigus osutatud muude nõuetega seotud kohustusi.

2. Eritoetusmeetmed ei ole ette nähtud maksude rahastamiseks.

3. Liikmesriigid tagavad, et nende rakendatud eritoetusmeetmeid saab kindlaks teha ja kontrollida.

2. PEATÜKK

Erieeskirjad

Artikkel 40

Teatavad põllumajanduslikud tootmisviisid, mis on keskkonna kaitsmiseks või parandamiseks olulised

Liikmesriigid määratlevad keskkonna kaitsmiseks või parandamiseks olulised teatavad põllumajanduslikud tootmisviisid, mille jaoks on määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunktis i sätestatud iga-aastane täiendav makse. Kõnealuste teatavate põllumajanduslike tootmisviisidega tagatakse märkimisväärne ja mõõdetav kasu keskkonnale.

Artikkel 41

Põllumajandustoodete kvaliteedi parandamine

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunktis ii põllumajandustoodete kvaliteedi parandamiseks ettenähtud iga-aastase täiendava maksega võimaldatakse põllumajandustootjatel eelkõige:

a) täita tingimused, et osaleda ühenduse toidukvaliteedikavades, mis on sätestatud aktides, mis on loetletud määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 2 punktis b ning komisjoni määrustes (EÜ) nr 1898/2006, [1] (EÜ) nr 1216/2007, [2] (EÜ) nr 889/2008 [3] ja (EÜ) nr 114/2009; [4] või

b) osaleda eraõiguslikes või riiklikes toidukvaliteedi sertifitseerimissüsteemides.

Kui eritoetusmeetmed on võetud esimese lõike punkti b kohaldamiseks, kohaldatakse komisjoni määruse (EÜ) nr 1974/2006 [5] artikli 22 lõike 2 nõudeid *mutatis mutandis*.

Artikkel 42

Põllumajandustoodete turustamise parandamine

1. Põllumajandustootjatele määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti iii kohaselt põllumajandustoodete turustamise parandamiseks makstav iga-aastane täiendav makse innustab põllumajandustootjaid parandama oma põllumajandustoodete turustamist, esitades paremat teavet nende kvaliteedi või omaduste või tootmismeetodite kohta ja/või neid paremini reklaamides.

2. Määruse (EÜ) nr 501/2008 I ja II lisa artikleid 4, 5 ja 6 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Artikkel 43

Loomade heaolu kõrgemate standardite järgimine

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti iv kohaselt loomade parema heaolu nõudeid järgivatele põllumajandustootjatele eritoetuse maksmiseks abikõlblikkuse tingimuste kehtestamisel arvestavad liikmesriigid vajaduse korral järgmist:

a) põllumajandusliku tootmise tüüp;

b) põllumajandusettevõtte suurus loomkoormuse või loomade ja töötajate arvu järgi; ning

c) kohaldatav põllumajandusettevõtte juhtimissüsteem.

2. Loomade heaolu kõrgemad standardid on normid, mis on rangemad kehtivates ühenduse ja siseriiklikes õigusaktides sätestatud miinimumnõuetest, eelkõige määruse (EÜ) nr 73/2009 II lisa punktis C osutatud õigusaktidest. Nende hulka võivad kuuluda ka määruse (EÜ) nr 1974/2006 artikli 27 lõikes 7 osutatud kõrgemad standardid.

---

[1] ELT L 369, 23.12.2006, lk 1.
[2] ELT L 275, 19.10.2007, lk 3.
[3] ELT L 250, 18.9.2008, lk 1.
[4] ELT L 38, 7.2.2009, lk 26.
[5] ELT L 368, 23.12.2006, lk 15.

Artikkel 44

Teatavad põllumajanduslikud tegevused, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunkti v kohaselt põllumajandustootjatele seoses teatava põllumajandusliku tegevusega, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved, eritoetuse maksmiseks abikõlblikkuse tingimuste kehtestamisel arvestavad liikmesriigid eelkõige järgmist:

a) keskkonnaalased eesmärgid piirkonnas, kus meedet kohaldatakse; ning

b) mis tahes toetus, mida antakse muude ühenduse toetusvahendite või muude eritoetusmeetmete või riigiabi vahenditest rahastatud meetmete kohaselt.

2. Määruse (EÜ) nr 1974/2006 artikli 27 lõikeid 2–6, 8, 9 ja 13, artikleid 48 ja 53 kohaldatakse *mutatis mutandis* eritoetuse suhtes, mis on ette nähtud põllumajandustootjatele, kes tegelevad teatavate põllumajandustegevustega, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved.

3. Komisjon hindab, kas talle liikmesriikide poolt teatatud kavandatud eritoetusmeetmed, mis on ette nähtud põllumajandustootjatele, kes tegelevad teatavate põllumajanduslike tegevustega, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved, vastavad määruse (EÜ) nr 73/2009 ja käesoleva määruse nõuetele.

Kui komisjon leiab, et kavandatud meetmed vastavad nõuetele, siis kiidab ta kõnealused meetmed heaks määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 2 punkti a alapunkti ii kohaselt nelja kuu jooksul pärast käesoleva määruse artikli 50 lõikes 3 sätestatud teabe kättesaamist.

Kui komisjon leiab, et kavandatud meetmed ei vasta nõuetele, siis nõuab ta liikmesriigilt kavandatud meetmete muutmist ning nendest seejärel komisjonile teatamist. Komisjon kiidab meetmed heaks, kui ta leiab, et neid on asjakohaselt muudetud.

Artikkel 45

Ebasoodsad asjaolud, mis mõjutavad piima-, veise- ja vasikaliha-, lamba- ja kitseliha- ning riisisektori põllumajandustootjaid

1. Et aidata määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti b kohaselt toime tulla ebasoodsate asjaoludega, mis mõjutavad piima-, veise- ja vasikaliha-, lamba- ja kitseliha- ning riisisektori põllumajandustootjaid majanduslikult vähem kaitstud või keskkonnatundlikes piirkondades või majanduslikult vähem kaitstud liiki põllumajandustootmist samades sektorites, määratlevad liikmesriigid põllumajandustootjatele eritoetuse maksmiseks abikõlblikkuse tingimuste kehtestamisel majanduslikult vähem kaitstud ja/või keskkonnatundlikud piirkonnad ja/või majanduslikult vähem kaitstud liiki põllumajandustootmise, mis on toetuse jaoks abikõlblikud, arvestades eelkõige asjakohaseid tootmisstruktuure ja -tingimusi.

2. Eritoetus ei tohi põhineda turuhindade kõikumisel ega olla samaväärne hinnavahetoetuste süsteemiga.

Artikkel 46

Piirkonnad, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme

1. Abikõlblikkuse tingimustes määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis c sätestatud eritoetuse maksmiseks piirkondades, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, et tagada see, et maa kasutamisest ei loobuta, ja/või et aidata põllumajandustootjatel toime tulla kõnealuste piirkondade ebasoodsate asjaoludega, on eelkõige sätestatud järgmine:

a) abikõlblike põllumajandustootjate jaoks individuaalsete võrdlussummade kindlaksmääramise meetod; ning

b) ümberkorraldus- ja/või arenguprogrammid ja/või nende heakskiitmise tingimused.

2. Kui põllumajandustootja, kellel ei ole toetusõigusi, taotleb lõikes 1 osutatud toetust, võib ta saada toetusõigusi sellisel arvul, mis ei ületa sel ajal tema valduses (omanduses või rentimisel) olevate hektarite arvu.

Kui põllumajandustootja, kellel ei ole toetusõigusi, taotleb lõikes 1 osutatud toetust, võib ta saada toetusõigusi sellisel arvul, mis ei ületa tema valduses olevate hektarite arvu, mille kohta tal ei ole toetusõigusi.

Suurendada võib iga sellise toetusõiguse ühikuväärtust, mis juba on põllumajandustootja valduses.

Iga vastavalt käesolevale lõikele, v.a kolmandale lõigule saadud toetusõiguse ühikuväärtus arvutatakse, jagades liikmesriigi kehtestatud individuaalne võrdlussumma teises lõigus osutatud toetusõiguste arvuga.

3. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 131 lõikes 2 osutatud ühtse pindalatoetuse kava raames hektari kohta makstava toetuse suurendamine kehtestatakse, jagades põllumajandustootja individuaalse võrdlussumma selliste toetuskõlblike hektarite arvuga, mida ta on maksmiseks deklareerinud ühtse pindalatoetuse kava kohaselt.

4. Liikmesriigid tagavad, et piirkondades, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, ei hüvitata põllumajandustootjatele ebasoodsaid asjaolusid, millega toimetulemiseks on makstud eritoetust, mõne muu samaotstarbelise programmi sätte kohaselt.

Artikkel 47

Saagi, loomade ja taimede kindlustamine

1. Liikmesriigid sätestavad eritoetuse jaoks abikõlblike lepingute tingimused määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis d osutatud saagi, loomade ja taimede kindlustusmakseteks.

2. Lepingutes sätestatakse järgmine:

a) kindlustamine konkreetsete ohtude vastu;

b) kindlustussummadest kaetavad konkreetsed majanduslikud kahjud; ning

c) makstavad kindlustusmaksed, v.a maksud.

3. Lepingutega ei hõlmata rohkem kui ühe aasta toodangut. Kui lepinguga on hõlmatud kahe kalendriaasta osad, tagab liikmesriik, et sama lepingu kohta ei maksta hüvitist kaks korda.

4. Liikmesriigid võtavad vastu eeskirjad, mida kasutatakse põllumajandustootja keskmise aastatoodangu hävitamise arvutusmeetodi kehtestamisel vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 70 lõikele 2.

5. Põllumajandustootja teavitab liikmesriiki igal aastal oma kindlustuspoliisi numbrist ning esitab lepingu koopia ja tõendi kindlustusmakse tegemise kohta.

Artikkel 48

Ühisfondid taime- ja loomahaiguste ning keskkonnajuhtumite korral

1. Liikmesriikide vastavalt määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõikele 9 määratletud eeskirjadega kõnealuse määruse artikli 68 lõike 1 punktis e osutatud taime- ja loomahaiguste ning keskkonnajuhtumite puhul rahalisteks toetusteks abikõlblike ühisfondide jaoks hõlmatakse järgmine:

a) ühisfondide rahastamise tingimused;

b) taime- ja loomahaiguste puhangud või keskkonnajuhtumid, mis võivad tingida põllumajandustootjatele kahju hüvitamise, sh vajaduse korral geograafiline ulatus;

c) hindamiskriteeriumid, mille alusel tehakse kindlaks, kas konkreetse sündmuse eest makstakse põllumajandustootjatele hüvitist;

d) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõike 2 punkti b kohaselt majanduslike kahjudena käsitavate täiendavate kulude arvutamise meetodid;

e) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõikes 6 osutatud halduskulude arvutamine;

f) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõike 7 teise lõigu alusel kohaldatava rahalise toetuse abikõlblike kulude mis tahes piirmäärad;

g) riiklike õigusaktide alusel konkreetse ühisfondi akrediteerimise menetlus;

h) töökord; ning

i) ühisfondide akrediteerimisele järgnevad vastavuse ning raamatupidamise kontrollimise ja heakskiitmise auditid.

2. Kui ühisfondide makstav rahaline hüvitis tuleneb kommertslaenust, siis on kõnealuse laenu pikkus vähemalt üks ja mitte rohkem kui viis aastat.

3. Liikmesriigid tagavad, et nende maakogukonnad on teadlikud järgmisest:

a) akrediteeritud ühisfondid;

b) konkreetsesse ühisfondi kuulumise tingimused; ning

c) ühisfondide rahastamiskord.

Artikkel 49

Eritoetusmeetmete finantssätted

1. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 6 punktis a osutatud summad on sätestatud käesoleva määruse III lisas.

2. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 7 neljanda lõigu kohaldamisel võivad liikmesriigid alates 2010. aastast iga konkreetse kalendriaasta 1. augustiks taotleda käesoleva artikli lõikes 1 osutatud summade uuesti läbivaatamist, kui määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 7 esimeses lõigus sätestatud arvutamismeetodi kohaldamisest tulenev summa kõnealuse eelarveaasta jaoks erineb käesoleva määruse III lisas kindlaksmääratud summast rohkem kui 20 %.

Komisjoni ette nähtud iga läbivaadatud summat kohaldatakse alates kalendriaastast, mis järgneb taotluse esitamise aastale.

V JAOTIS

TEATISED JA LÕPPSÄTTED

1. PEATÜKK

Teatised

Artikkel 50

Otsuste teatavakstegemine

1. Kui liikmesriik kasutab määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 28 lõigetes 1 ja 2, artiklis 38, artikli 41 lõigetes 2–5, artikli 45

lõigetes 1 ja 3, artikli 46 lõigetes 1 ja 3, artikli 47 lõigetes 1–4, artiklites 48 ja 49, artikli 51 lõikes 1 ja artiklis 67 ning käesoleva määruse artikli 11 lõikes 2 sätestatud võimalust, teatab ta komisjonile tehtud otsuse üksikasjad, põhjenduse ja objektiivsed kriteeriumid, mille alusel selle võimaluse kohaldamise otsus on tehtud:

a) aasta suhtes kohaldatavad otsused, kahe nädala jooksul:

   i) käesoleva määruse jõustumiskuupäev; või

   ii) kuupäev, mil otsus tehti, kui see on käesoleva määruse jõustumiskuupäevast hilisem; ning

b) muudel juhtudel 1.augustiks 2010.

Kui liikmesriik teeb määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 41 lõigetes 2–5 sätestatud võimalusi käsitleva uue otsuse, teatab ta komisjonile tehtud otsuse üksikasjad, põhjenduse ja objektiivsed kriteeriumid, mille alusel selle võimaluse kohaldamise otsus on tehtud, kahe nädala jooksul otsuse tegemise kuupäevast.

2. Kui uus liikmesriik kavatseb määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 122 lõike 3 kohaselt lõpetada ühtse otsemaksete kava kohaldamise, teatab ta komisjonile hiljemalt ühtse otsemaksete kava esimesele kohaldamisaastale eelneva aasta 1. augustiks ühtse otsemaksete kava rakendamise üksikasjad, sealhulgas kõnealuse määruse artikli 55 lõike 3 ning artikli 57 lõigete 3–6, artikli 59 lõike 3 ja artikli 61 kohased võimalused ning objektiivsed kriteeriumid, mille alusel otsused on tehtud.

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni eritoetusmeetmest, mida nad kavatsevad kohaldada, selle aasta 1. augustiks, mis eelneb kõnealuse meetme kohaldamise esimesele aastale.

Teabe sisu esitatakse vastavalt IV lisa A osale, v.a vastavalt kõnealuse lisa B osale teatatavad eritoetusmeetmed, mis on ette nähtud teatavate põllumajandustegevuste jaoks, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved.

Artikkel 51

Statistika ja aruandlus

Liikmesriigid edastavad komisjonile teated elektroonilisel teel vormidega, mille komisjon on teinud liikmesriikide kättesaadavaks:

1) hiljemalt asjaomase aasta 1. septembriks:

   a) ühtse otsemaksete kava alusel jooksval aastal esitatud taotluste koguarvu koos toetust taotlevate toetusõiguste koguarvuga ja kaasnevate abikõlblike hektarite koguarvuga; ühtse otsemaksete kava piirkondliku rakendamise puhul liigitatakse kõnealused andmed piirkondade kaupa. Ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal on teabe aluseks ajutised toetusõigused;

   b) määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklis 68 sätestatud meetmete kohaldamisel teatavad liikmesriigid jooksval aastal esitatud toetusetaotluste koguarvu iga meetme ja vajaduse korral asjaomaste sektorite kohta;

2) hiljemalt järgmise aasta 1. maiks ühtse otsemaksete kava esimese kohaldamisaasta kohta sama teave, millele on osutatud punkti 1 alapunktis a, kuid mis põhineb lõplikel toetusõigustel;

3) hiljemalt järgmise aasta 15. septembriks:

   a) olemasolevate aktiveeritud või aktiveerimata toetusõiguste koguväärtus asjaomasel aastal ning aktiveerimiseks nõutud hektarite arv. Ühtse otsemaksete kava piirkondliku rakendamise puhul liigitatakse kõnealune teave õiguste liigi ja piirkondade kaupa;

   b) ühtse otsemaksete kava alusel eelmisel aastal vastu võetud taotluste koguarvu lõplikud andmed ja neile vastavalt antud toetuste kogusumma pärast, olenevalt olukorrast, määruse (EÜ) nr 73/2009 artiklites 7, 9, artikli 11 lõigetes 1 ja 2, artiklites 21, 22 ja 23 osutatud meetmete võtmist ning eelneva aasta 31. detsembriks riiklikku reservi jäävate summade kogusumma ning kaasnevate abikõlblike hektarite koguarv; ühtse otsemaksete kava piirkondliku rakendamise puhul liigitatakse kõnealused andmed vajaduse korral piirkondade kaupa;

   c) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 puhul toetusesaajate koguarv eelmise aasta kohta ning meetme ja vajaduse korral iga asjaomase sektori kohta tehtud maksete summa; ning

   d) liikmesriikide poolt komisjonile saadetav aastaaruanne määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 rakendamise kohta, mis peab sisaldama käesoleva määruse V lisas loetletud teavet;

4) hiljemalt 1. oktoobriks 2012 aruanne, milles käsitletakse 2009., 2010. ja 2011. aastal rakendatud eritoetusmeetmeid, nende mõju eesmärkidele ja kõiki tekkinud probleeme.

2. PEATÜKK

Lõppsätted

Artikkel 52

Kehtetuks tunnistamine

Määrused (EÜ) nr 795/2004 ja (EÜ) nr 639/2009 tunnistatakse kehtetuks.

Neid kohaldatakse siiski jätkuvalt enne 2010. aasta 1. jaanuari algavate toetuseperioodide puhul esitatavate abitaotluste suhtes.

Artikkel 53

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolevat määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2010, välja arvatud artikli 11 lõiget 2 ja artikli 50 lõike 1 punkti a, mida kohaldatakse alates käesoleva määruse jõustumisest.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. oktoober 2009.

Komisjoni nimel
Mariann FISCHER BOEL
komisjoni liige

I LISA

Artikli 2 punktis c osutatud põllukultuuride loetelu

CN-kood	Kirjeldus
I. TERAVILI	
1001 10 00	Kõva nisu
	Nisu ja meslin, v.a kõva nisu
1002 00 00	Rukis
1003 00	Oder
1004 00 00	Kaer
1005	Maisiterad
1007 00	Terasorgo
1008	Tatar, hirss ja kanaari paelrohi; muu teravili
0709 90 60	Suhkrumais
II. ÕLISEEMNED	
1201 00	Sojauba
ex 1205 00	Rapsiseemned
ex 1206 00 10	Päevalilleseemned
III. VALGURIKKAD TAIMED	
0713 10	Herned
0713 50	Põldoad
ex 1209 29 50	Lupiiniseemned
IV. LINA	
ex 1204 00	Linaseemned (*Linum usitatissimum* L.)
ex 5301 10 00	Lina, toores või leotatud, kiu tootmiseks (*Linum usitatissimum* L.)
V. KANEP	
ex 5302 10 00	Kanep, toores või leotatud, kiu tootmiseks (*Cannabis sativa* L.)

II LISA

Artikli 11 lõikes 1 osutatud kuupäevad

Liikmesriik ja piirkonnad	Kuupäev
Hispaania: Castilla-La Mancha	1. juuni
Hispaania: Aragón, Asturias, Baleares, Cantabria, Castilla y León, Cataluña, Galicia, Madrid, Murcia, País Vasco, la Rioja, Comunidad Valenciana	1. juuli
Hispaania: Andaluusia	1. september
Hispaania: Extremadura	15. september
Hispaania: Navarra	15. august
Prantsusmaa: Akvitaania, Midi-Pyrénées ja Languedoc-Roussillon	1. juuli
Prantsusmaa: Alsace, Auvergne, Burgundia, Bretagne, Keskpiirkond, Champagne-Ardenne, Korsika, Franche-Comté, Île-de-France, Limousin, Lorraine, Nord-Pas-de-Calais, Alam-Normandia, Ülem-Normandia, Pays de la Loire (v.a Loire-Atlantique'i ja Vendée departemangud), Picardie, Poitou-Charentes, Provence-Alpes-Côte-d'Azur ja Rhône-Alpes	15. juuli
Prantsusmaa: Loire-Atlantique'i ja Vendée departemangud	15. oktoober
Austria	30. juuni

III LISA

Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 6 punkti a kohaselt arvutatud artikli 49 lõikes 1 osutatud kogused

(miljonites eurodes)

Belgia	8,6
Taani	15,8
Saksamaa	42,6
Iirimaa	23,9
Kreeka	74,3
Hispaania	144,4
Prantsusmaa	97,4
Itaalia	144,9
Luksemburg	0,8
Malta	0,1
Madalmaad	31,7
Austria	11,9
Portugal	21,7
Soome	4,8
Sloveenia	2,4
Rootsi	13,9
Ühendkuningriik	42,8

IV LISA

Komisjonile artikli 50 lõike 3 kohaselt esitatava teabe sisu

A OSA

Kõiki eritoetusmeetmeid (v. a teatava põllumajandusliku tegevusega seotud meetmed, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved) hõlmav teave sisaldab järgmist:

a) iga meetme pealkiri viitega määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 asjakohasele sättele;

b) iga meetme kirjeldus, sh vähemalt:

   i) asjaomased sektorid;

   ii) meetme kestus;

   iii) meetme eesmärgid;

   iv) kohaldatavad abikõlblikkuse tingimused;

   v) toetuse soovituslik tase meetme kohta;

   vi) kehtestatud kogusumma meetme kohta;

   vii) seotud eelarve ülemmäärade kehtestamiseks vajalik teave; ning

   viii) meetme rahastamisallikas;

c) kõik eritoetusmeetmega samas piirkonnas või sektoris muude ühenduse toetuskavade alusel või riigiabi vahenditest rahastatud meetmete alusel kohaldatavad olemasolevad meetmed ning vajaduse korral nende eristamine;

d) vajaduse korral kirjeldada:

   i) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunktis i osutatud teatavaid põllumajanduslikke tootmisviise, mis on olulised keskkonna kaitsmiseks või parandamiseks;

   ii) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punkti a alapunktis iv osutatud loomade heaolu kõrgemaid standardeid;

   iii) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis b osutatud majanduslikult haavatavaid ja/või keskkonnatundlikke piirkondi ja/või majanduslikult haavatavat liiki põllumajandustootmist ning kõnealuse määruse artikli 68 lõikes 3 osutatud praeguseid tootmistasemeid;

   iv) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 68 lõike 1 punktis c osutatud ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme.

B OSA

Selliseid eritoetusmeetmeid hõlmav teave, mis on ette nähtud teatavate põllumajandustegevuste jaoks, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved, sisaldab järgmist:

a) meetme pealkiri;

b) meetmega hõlmatud geograafiline piirkond;

c) kavandatava meetme kirjeldus ning meetme eeldatav keskkonnamõju seoses keskkonnavajaduste ja -prioriteetide ning konkreetsete kontrollitavate erieesmärkidega;

d) sekkumise põhjendused, ulatus ning tegevused, näitajad, kvantifitseeritud eesmärgid ja vajaduse korral abisaajad;

e) kriteeriumid ja halduseeskirjad selle tagamiseks, et tegevusi ei toetata teiste ühenduse toetuskavade alusel;

f) määruse (EÜ) nr 1974/2006 artikli 48 lõikes 2 osutatud tõendid, mis võimaldavad komisjonil kontrollida arvutuste asjakohasust ja õigsust;

g) määruse (EÜ) nr 1974/2006 II lisa A osa punktis 5.3.2.1 osutatud väetiste ja taimekaitsevahendite kasutamise miinimumnõuete ning muude asjakohaste kohustuslike nõuete riikliku rakendamise üksikasjalik kirjeldus;

h) arvutuste aluseks võetud meetod, agronoomilised eeldused ja parameetrid (sh määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 39 lõikes 3 osutatud miinimumnõuete kirjeldus iga konkreetse kohustuse liigi kohta), mis põhjendavad: kohustusest tulenevaid a) lisakulusid ning b) saamatajäänud tulu; vajaduse korral tuleb kõnealuse meetodi kasutamisel arvestada määruse (EÜ) nr 73/2009 kohaselt antavat abi; vajaduse korral muude mõõtühikute teisendamise meetodit vastavalt määruse (EÜ) nr 1974/2006 artikli 27 lõikele 9;

i) toetussummad;

j) vajaduse korral määruse (EÜ) nr 1974/2006 II lisa A osa punkti 5.3.2.1.4 viiendas ja kuuendas taandes osutatud teave.

V LISA

Artikli 51 lõike 3 punktis d osutatud ühisfondide aastaaruandes esitatava teabe sisu

Teabes sisalduvad:

a) akrediteeritud ühisfondide loetelu ja ühisfondidega ühinenud põllumajandustootjate arv fondi kohta;

b) vajaduse korral uue ühisfondi asutamisega tekkinud halduskulud;

c) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 69 lõike 6 punktis a või c osutatud rahastamisallikas ning vajaduse korral kohaldatud lineaarse vähendamise summa ja asjaomased maksed;

d) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõikes 1 osutatud hüvitatud majanduslikud kahjud iga akrediteeritud fondi ja juhtumi kaupa;

e) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõikes 1 osutatud rahalist hüvitist saanud põllumajandustootjate arv iga akrediteeritud fondi ja juhtumi kaupa;

f) iga akrediteeritud fondi kulud majandusliku kahju kaupa;

g) määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 71 lõikes 7 osutatud iga fondi makstud rahalise toetuse protsendimäär ja summa ning

h) kõik ühisfondide eritoetusmeetme rakendamisel saadud kogemused.